

## [Gunhild Due.]

mange forskellige forhold. Derfor mener jeg, at vi samtidig må slå noget på tromme for af skaffe den fornødne tilgang til faget. Jeg ser i Politiken fra den 25. februar, at i København og Frederiksberg blev af 15.607 ønsker om husmoderafløsere de 3.000 tilfælde annulleret, de fleste af dem hovedsagelig på grund af, at patienten simpelt hen var rask, før afløsningen nåede frem, idet der kunne gå helt op til 8 dage, før en husmoderafløser kunne fremskaffes. Det lyder jo ikke særlig godt. En måde, hvorpå man kan få større tilgang til faget, mener jeg er den obligatoriske uddannelse, jeg snakkede om, plus faste og ordentlige lønninger og arbejdsvilkår.

Jeg vil gerne se nærmere på disse problemer i udvalget. Jeg må beklage, at lovforslaget fremkommer så sent, da det skal træde i kraft til 1. april, som andre har været inde på. Det kan rigtignok blive noget vanskeligt at nå at drøfte disse ting inden den tid, men det må vi nu tage os tid til.

**Hanno Reintoft:** Det er udmærket, at der kommer en revision af loven om husmoderafløsning og hjemmehjælp, da begge foranstaltninger i stigende grad vil komme til at indgå som led i samfundets sociale, forebyggende og resocialiserende foranstaltninger. Husmoderafløserne og hjemmehjælperne har allerede fået udvidede opgaver, og vi må regne med, at de vil blive inddraget som led i det sociale sikkerhedsnet i endnu højere grad, efterhånden som familievejledning, omsorgsarbejde osv. udbygges. Derfor er der også grund til at gøre sig så megen umage som muligt med at få kvalificerede og veluddannede mennesker til at påtage sig opgaverne og samtidig give dem arbejdsvilkår, der giver mulighed for tilfredsstillende arbejdsformer.

Vi er derfor tilfredse med lovgivningen, men må have lov at pege på en del områder, hvor lovforslaget ikke i tilstrækkelig grad imødekommer det øjeblikkelige behov eller trækker progressive linjer op for det fremtidige arbejde.

Må jeg først sige, at vi finder, at administrationen af ordningerne bør ligge hos kommunalbestyrelserne og ikke overlades til forskellige private institutioner. De praktiske erfaringer — også fru Rigmor Christen-

sens eksempel — viser, at det ikke alle steder fungerer særlig tilfredsstillende, og det svarer ikke til tanken om at få ordningerne koordineret med det øvrige sociale arbejde, der også skal udgå fra kommunerne.

Jeg har før her i tinget fremsat det ønske, at husmoderafløsning på en eller anden måde også skulle omfatte assistance til hjem, hvor børnene var syge, så moderen ikke var nødt til at holde sig hjemme fra arbejde. Hvor der ikke er tale om alvorlig sygdom, er det ikke praktisk, at et menneske tages ud af sit arbejde på en eller anden arbejdsplads for at blive hjemme; men samtidig ved vi godt, at et sygt barn koster arbejdskraft, så der må et så praktisk arrangement som muligt til. For hele kvindens stilling på arbejdsmarkedet er det meget u hensigtsmæssigt, at hun så ofte må forsømme på grund af børns sygdom. Det får mange arbejdsgivere til at betragte kvinder med små børn som en ringere arbejdskraft, og det virker ikke stimulerende for ændring i lønforhold eller i familiestruktur.

Personlig vil jeg finde det bedst, hvis sådanne husmoderafløsere var knyttet til børnehaverne under børnehaver- eller vuggestuelederes ansvar, så børnene kendte dem fra daginstitutionen. Det kan selvfølgelig diskuteres, men jeg vil understrege, at den tryghed, det ville give disse syge børn, absolut ikke er noget, man i lovgivningsarbejdet bare kan sætte sig ud over. Det er ikke sjovt for et lille sygt barn at se et helt fremmed menneske.

Det, der fremgår af herværende lovforslag, hvor der står, at husmoderafløsere kan udsendes til at passe et fysisk eller psykisk sygt barn, når deres øvrige opgaver tillader det, er i hvert tilfælde et aldeles tomt budrag over for befolkningen. Der er i forvejen en sådan mangel på husmoderafløsere, at de overhovedet ikke kan overkomme det arbejde, de allerede har, så der er ingen grund til at bilde folk ind, at der er en hjælpemulighed, når den ikke eksisterer i praksis.

Må jeg om betalingen for husmoderafløsning gentage, at den er for høj for den enkelte familie. En familie, hvor begge parter har arbejde, vil, selv om de er lavtlønnede, let komme op over de 2.600 kr. i statsskat, der er overgrænsen. På dette tidspunkt når betalingen sin højde; det vil sige, at der skal